

Juhász Róbert

SZEPSZIS

kimarták a kavicsot a mederből
alapokat öntöttek belőle aszott
az ég s a folyó is csontsovány
összehordott szigetein madarak
avarbarna szemedben füstöl
az ártéri erdő

a lyukas kád falára rakódik
az elhullajtott haj s a szappanban
feloldott csikorgó szenny
fogkrémreklámokból tanult idegen
szavakkal pótolnám az ásványi
anyagokat a szúvas bányatájából
megállítani a szivárgást

fakulni kellene fotókon a levelekkel
cipősdoboznyi koporsókban nem elférni
levegőért felbukkanó zátonyokon
mint rozsdás szegek ágyán feküdni
bőröm térképén vörös csík
a mérgezés szalad a szív
felé kiszárad mielőtt elérné

Vigilia, 2024/7.